Dorrie Papademetriou

Fecioara Maria – darul lui Dumnezeu

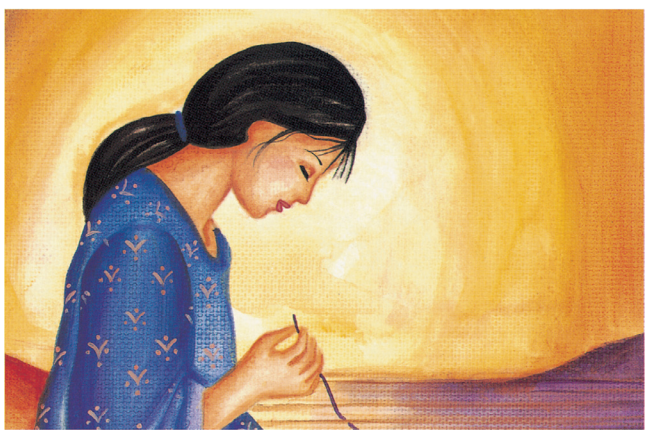

Traducere
din limba engleză de
STELA-ANCA RADU

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului

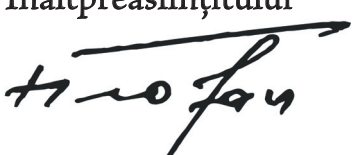

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA
Iași, 2022

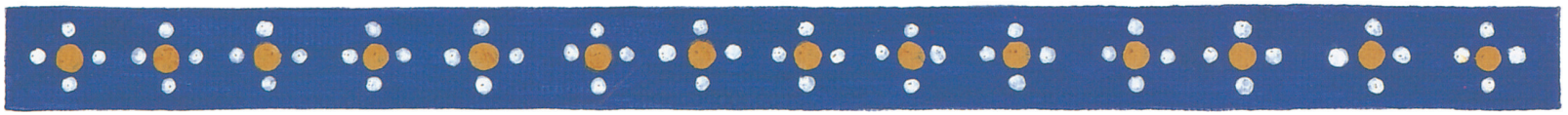

De ce am scris această carte

Majoritatea dintre noi cunoaștem cine este Fecioara Maria – fie spiritual (prin rugăciune), fie vizual (prin icoane), fie intelectual (prin cărți). Ca urmare a acestor întâlniri, ştim că Maria este Maica și Născătoarea de Dumnezeu (*Theotokos*) în persoana Fiului Său, Iisus Hristos. Deși am fost întotdeauna conștientă de importanța Fecioarei Maria, de abia cu ajutorul reprezentărilor sale iconografice timpurii am simțit pentru prima dată că pot înțelege cine este ea și de ce a fost aleasă de Dumnezeu pentru a fi o „punte între cer și pământ".

În timp ce locuiam în Istanbul, Turcia, am vizitat în 1998 Mănăstirea Chora (Kariye Djami), una dintre minunatele comori bizantine ale acelui oraș. Cupolele pronaosului interior al acestei biserici din secolul al XIV-lea oferă o succesiune uimitoare de mozaicuri care descriu copilăria Fecioarei Maria.

Atunci când am scris povestea sa minunată, m-am inspirat din aceste icoane mozaic, precum și din diverse texte din Biserica primară, multe dintre ele făcând parte din tradiția Bisericii. Am folosit aceste materiale pentru a înfățișa copiilor primii ani din viața Fecioarei Maria, sperând să îi ajut astfel pe micuții noștri să înțeleagă cine este Maica Domnului şi să dorească să o întâlnească.

Dorrie Papademetriou

Cu mulți ani în urmă, în Israel, pe vechiul tărâm al Nazaretului, locuiau un soț și o soție, Ioachim și Ana, care fuseseră binecuvântați de Dumnezeu cu multe lucruri bune. Trăiau fericiți într-o casă frumoasă, cu haine fine și mâncare din belșug. Însă ei nu aveau copii. Pe măsură ce anii treceau peste ei, își doreau nespus să aibă un copil, căruia să-i împărtășească din iubirea lor.

În ziua cea mare a Domnului, tot poporul mergea la Templu pentru a aduce lui Dumnezeu jertfe de mulțumire și iertare. Ioachim și Ana și-au umplut căruțurile cu coșurile cu ulei, grâu, struguri, legume proaspete, lapte și brânzeturi pentru a le aduce în dar lui Dumnezeu. Pe când se apropiau de Templu, marele preot Zaharia i-a văzut și și-a ridicat mâna, cerându-le să se oprească. Surprinși și uluiți, Ioachim și Ana s-au întrebat de ce darurile lor nu au fost acceptate ca jertfă pentru Dumnezeu. Au aflat că nu le era îngăduit să aducă jertfe, deoarece nu aveau copii.